

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010301
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6213010301.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného C. U. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v štúdiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 12. novembra 2020, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/132/2013 zo dňa 21.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 8T/132/2013 zo dňa 21.09.2020 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 52 ods. 1/ Tr. zák. vyslovil, že odsúdený C. U. sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia s uloženým probačným dohľadom v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 8T/132/2013-422 zo dňa 31.03.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/56/2016 zo dňa 07.07.2016, osvedčil. Podľa § 52 ods. 4 Tr. zák. sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 21.09.2020 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.10.2020. V sťažnosti namietal, že neboli splnené podmienky na osvedčenie odsúdeného podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. Mal za to, že podmienky ustanovené v § 52 ods. 1 Tr. zák. majú byť splnené kumulatívne, pričom jednou z nich je aj splnenie uložených obmedzení a povinností a na osvedčenie odsúdeného nepostačuje, aby v skúšobnej dobe viedol „len“ riadny život. Namietal, že odsúdený povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti vyplatil len sčasti, pričom bolo v možnostiach a schopnostiach odsúdeného škodu poškodenej spoločnosti vyplatiť resp. splácať čo aj v menších čiastkach počas výkonu trestu najmä vzhľadom na to, že bol pracovne zaradený. Poukázal aj na Dohodu o vysporiadení BSM č. R pričom uviedol, že nie je zrejmé aký prospech odsúdený z uvedenej dohody mal, keďže sa vzal práv k bytu. Na základe uvedeného mal za to, že prvostupňový súd mal vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie okresného súdu zrušené a aby krajský súd vo veci sám rozhodol.

Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu vo svojom vyjadrení k sťažnosti okresného prokurátora poukázal na dohodu, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou BILLA s.r.o. a odsúdeným, kde sám poškodený akceptoval dohodnutý splátkový kalendár, ktorú dohodu odsúdený aj plnil do doby jeho vzatia do väzby. Priblížil dôvody vysporiadania BSM. Navrhol, aby krajský súd sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto

výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nebola dôvodne podaná.

Ods. C. U. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/132/2013 zo dňa 31.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/56/2016 zo dňa 7.7.2016 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov podmienene s odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súd ustanovil skúšobnú dobu 3 rokov. Zároveň odsúdenému uložil príkaz nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a zaplatiť peňažný trest vo výške 2000 Eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. C. U. bol súd uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému BILLA s.r.o., škodu vo výške 1514,28 Eur. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2016 a od tohto dátumu začala odsúdenému plynúť skúšobná doba, ktorá trvala do 07.07.2019.

Krajský súd zo spisového materiálu ďalej zistil, že odsúdený sa počas určenej skúšobnej doby nedopustil ďalšej trestnej činnosti, v tejto skúšobnej dobe sa nedopustil žiadneho priestupku (evidované 2 priestupky boli spáchané pred začatím plynutia skúšobnej doby), zaplatil v plnom rozsahu peňažný trest uložený mu podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. vo výške 2000,- Eur, spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti BILLA s.r.o. uhradil čiastočne, a to vo výške 514,28 Eur. Pred vzatím do väzby v inej trestnej veci (kde bol dodaný na základe príkazu na vzatie do výkonu väzby vydaným Okresným súdom Žilina sp. zn. 36Tp/14/2017) bol zamestnaný. Zo záverečnej správy z výkonu probačného dohľadu zo dňa 18.06.2020 vyplýva, že na výkon probačného dohľadu sa dostavil dňa 08.11.2016, pričom na ďalší termín sa už nedostavil, pretože od 12.01.2017 sa nachádzal v ÚVV a ÚVTOS, v čase podania správy, v W.. Keďže mu skúšobná doba podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia plynula aj keď bol v ÚVV a ÚVTOS, výkon probačného dohľadu bol ukončený.

Podľa § 52 ods. 1/ Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle Trestného poriadku, pričom samosudca aj dostatočným spôsobom v intenciách ustanovenia § 176 ods. 2 Tr. por. zdôvodnil svoje rozhodnutie.

Pokiaľ ide o plnenie povinnosti, ktorá je uložená súdom a ktorú má odsúdený plniť počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia, je potrebné uviesť, že na osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia je potrebné, aby odsúdený plnil (teda nie splnil) povinnosti uložené odsúdenému v skúšobnej dobe súdom, t. j. na vyslovenie osvedčenia nie je nevyhnutné nutné, aby pri každom type uloženej povinnosti musel odsúdený každú povinnosť aj úplne splniť už v skúšobnej dobe. Záleží na tom, aká povinnosť je odsúdenému uložená a čo je jej účelom (cieľom). Súd počas skúšobnej doby sleduje celkové správanie počas skúšobnej doby a nielen jeho správanie (postoj) k plneniu uložených povinností počas výkonu probačného dohľadu.

Z uvedeného možno vyvodiť, že ak odsúdený, ktorému bola uložená povinnosť uhradiť v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia škodu poškodenej spoločnosti, neuhradí úplne a celkom a to do uplynutia skúšobnej doby, neznamená to a priori a automaticky, že súd musí rozhodnúť o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Takýto formálny postup súdu by popieral účel podmienene odsúdenia so stanovením povinnosti nahradiť škodu, nakoľko jeho podstatou bolo a je vytvoriť podmienky smerujúce k náhrade škody. Uložením podmienene odsúdenia slobody v kombinácii s uložením povinnosti spočívajúcej v príkaze vynaložiť maximálne úsilie a opatrenia smerujúcich k náhrade škody a povinnosti nahradiť škodu poškodenej spoločnosti vo výške 1514,28 Eur, dal štát odsúdenému, ale aj poškodenému, najavo, že nahradenie škody má prednosť pred tým, aby bol odsúdený zbavený slobody, nakoľko je predpoklad, že takéto „napomenutie“ zo strany štátu bude dostatočné a zabezpečí práve nahradenie škody. Pri tomto type uloženej povinnosti preto postačí, ak odsúdený, podľa svojich možností a schopností, plní povinnosť uloženú mu v skúšobnej dobe, teda ak vykoná všetky dostupné kroky a opatrenia smerujúce k náhrade škody.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia a po dôslednom zvážení všetkých okolností významných pre dané rozhodnutie sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia osvedčil. K uvedenému záveru krajský súd dospel aj napriek tomu, že odsúdený v plnom rozsahu nespĺnil povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti BILLA s.r.o., ktorá mu bola uložená. V tomto smere je potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdený si uvedenú povinnosť plnil na základe splátkového kalendára, a to až do času vzatia do väzby v inej trestnej veci za skutok spáchaný pred začatím plynutia skúšobnej doby. Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými na stranách 3 až 5 v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, pretože opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že odsúdený viedol riadny život a nariadenie výkonu uloženého podmienenečného trestu odňatia slobody len vzhľadom na nespĺnenie povinnosti nahradiť škodu poškodenej v plnom rozsahu, by bolo v jeho prípade neprimerane prísne a v rozpore s účelom trestu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť okresného prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.